

ויורד מסקירה של מערכת היחסים בין הנביאים הנכבדים

(משה, ישו ומוחמד, ה' יברך אותם ויעניק לו שלום)

שה עליו השלום מהר א-תור לאחר שדיבר אליו אדוניו, ויאמר, פונה לבני ישראל: (אמר ה' אלי: טוב עשו

במה שדיברו. אל תשמע לדבריי שהוא מדבר בשמי, אדרוש ממנו. אבל לגבי הנביא השולט, המדבר בשמי, דברים שלא ציוויתי אותו לדבר, או המדבר בשם אלוהים אחרים. הנביא הוא ימות

ואם תאמר בלבך: מנין נדע את הדברים אשר לא דיבר ה'?" אז מה שדיבר הנביא בשם ה', ולא קרה ולא קרה, זה (המילה שה' לא דיבר, אלא ביהירות דיבר הנביא, אז אל תירא ממנו" (דברים יח, י

הכתוב, כפי שהוא ברור, מדבר על נביא גדול שיבוא אחרי משה עליו השלום, ומזכיר את מאפייניו של נביא זה, שבאמצעותם נוכל לדעת מי הוא

הנוצרים טוענים שהנביא הזה בא, והוא ישוע עליו השלום. אמר פטרוס בהקשר של דבריו על המשיח (כי אמר משה לאבות: נביא כמוני יקים לכם את ה' אלוקיכם מקרב אחיך אליו תקשיב בכל אשר ידבר אליך, ויהי כי לא תשמע כל נפש אתה שומע את הנביא הוא נספה מן העם, וכן כל הנביאים משמואל ואילך, כל אשר דברו וניבאו אלה. ימימם עשי השליחים ג' פטרוס רואה את נבואת משה מתגשמת בדמות המשיח

אבל הכתוב מתייחס לנביאנו, יברך אותו ה' ויתן לו שלום. כיוון שאין ראיה בקרב הנוצרים לכך שהוא נבחר למשיח, בעוד שבטקסט בעת ניתוחו, עדויות רבות מעידות כי הכוונה בו הוא הנביא שלנו, יהי רצון תפילות ה' ושלום עליו; הטקסט המקראי מזכיר את תיאוריו של השליח המבשר הזההוא נביא (הצבתי להם נביא), והנוצרים טוענים למשיח האלוהי, אלא האורתודוקסים טוענים שהוא אלוהים בעצמו, אז איך הוא יכול לומר להם: אני מגדלת נביא, הוא לא מבני ישראל, אלא הוא בין אחיהם, -והוא עושה זאת. לא לומר: אני מגדל את עצמי, או שאני מגדל אלוהים כלומר: בני הדודים שלהם (מקרב אחיהם, ודודי האבות של בני ישראל הם בני עשו בן ישאק, וה ילדיו של איסמעיל בן איברהים

נהוג בתורה להשתמש במילה "אח" על בן הדוד, וזה כולל את מה שאמר משה לבני ישראל: "אתם עוברים בשטח אחיכם בני עשו" דברים ב ובני עשיו בן יצחק - כאמור לעיל - בני דודים של בני ישראל. וכן בתיאור אדום, והוא צאצא של עשו (וישלח משה שליחים מקדש אל מלך אדום. כך אומר ישראל אחיך: ידעת את כל הקושי שפקד אותנו מדבר כ"ד, ובמקום אחר (אל תשנא את אדום כי הוא אחיך דברים הוא קרא לו אח ורצה שהוא יהיה אחד מבני הדודים של ישראל

וכן קרא (ספר הימים) למלך צדקיהו, אחיו של המלך יהויכין, ואמר: "המלך נבוכדנצר שלח והביא אותך (כלומר: המלך יהויכין) לבבל עם הכלים היקרים של בית ה'". וימלך צדקיהו את אחיו על יהודה וירושלים" (אלאיאם י"ו ל"ו ולמעשה הוא דודו, כאמור בספר מלכים, ואמר: מלך בבל מלך בבל רצה. דודו במקומו, ושינה את שמו לצדקיהו (מלכים, ולכן השתמש במונח אח, שפירושו דוד, המאשר את נכונות השימוש הזה באמירתואחיהם, ומה שהוא התכוון זה לבני הדודים שלהם

לפיכך, הנביא הזה עשוי להיות מהעברים כדי לקיים את הברכה המובטחת בצאצאי ישמעאל, וייתכן שהוא מבני עשו, בכור ישחק. אבל אף אחד מבני עשו לא טען שהוא הנביא הצפוי

נביא זה הוא אחד המאפיינים שלו שהוא כמו משה, שלא קם כמוהו בבני ישראל ועוד לא היה נביא בישראל כמשה, שה' הכיר פנים אל פנים דברים ובא בנוסח השומרוני של התורה מהי הערביזציה שלו: (גם נביא לא יקום בבני ישראל כמו משה, שה' קרא לודברים

ומאפיין זה, קרי: ההומוסקסואליות של משה מתממשת בבניאנו, יהי רצון ושלום ה' עליו, הימנעות מאחיהם ישוע, ברכות ה' ושלום על כולם, כפי שאנו רואים דוגמאות רבות לדמיון בין משה רבנו. ומחמד, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, אשר אין אנו מוצאים במשיח, לרבות לידתם הטבעית. ונישואיהם, והעובדה שהם בעלי השריעה, וכל אחד מהם שלח את החרב על אויבו. , ושניהם הנהיגו את אומתו, ומלכו עליה, ושניהם בני אדם, ואילו הנוצרים טוענים כי המשיח הוא אל, וזה פוסל כל פתגם אם היה

המשיח תיאר את הנביא הבא כמשל משה, מפנה אותו מעצמו ואומר: (אל תחשוב שאני מתלונן בפני האב, יש המתלונן עליך, וזה משה שאתה מייחל לו, כי אם היית מאמין למשה, היית מאמין לי, כי הוא כתב עלי, ואם אתה לא מאמין בספרים כלומר, איך אתה יכול להאמין לדברי אז משה קרא לו המקווה או ה חינו; להידמות לו

ועל זה שמתלונן לבני ישראל אומר המשיח:ענה ישוע: אין לי שד, אבל אני מכבד את אבי, ואתם מעליבים אותי, איני מבקש את כבודי, יש אחד שמחפש ומוקיעיוחנאחד המאפיינים של הנביא הזה הוא שהוא לא יודע קרוא וכתוב, הוא לא קורא ולא כותב, והגילוי שמגיע אליו הוא גילוי מילולי, בניגוד למה שבאו לפניו הנביאים של מסמכים כתובים (ואני שם את דברי פיו וישוע עליו השלום היה קורא (ראה לוקס הוא מסוגל לתקשר את כל דתו, כפי שהוא (מדבר אליהם על כל מה שאני מצווה עליו וזהו תיאור המתייחס למחמד, עליו ה' תפילת ה' ושלום, שהרי זה היה בין פסוקי הקוראן האחרונים שנתגלו לו, תפילת ה' ושלום עליו, אמר הקב"ה: היום שיכללתי את דתם עבורך, והשלמתי עליך את טובותי וברכותי

המשיח תיאר אותו בנבואת הפרקלטה, שהסברה יבוא, ואמרבאשר למנחם, רוח הקודש, אשר ישלח האב בשמי, (הוא ילמד אתכם הכל ויזכיר לכם הכל. אמרתי לך

לא יכול להיות שהמשיח עליו השלום הוא אותו נביא שמעביר את כל מה שאדונו מצווה עליו, הוא העלה את המשיח עליו השלום, ויש לו הרבה מה שהיה רוצה להעביר לתלמידיו, אבל הוא לא היה. מסוגל לתקשר זאת, אבל הוא מסר להם בשורות טובות על הבאות שיספרו להם את כל האמת; כי הוא הנביא המשלים את המסר שלו, ואינו מונע מהתקשורת שלו להרוג אותו או לפגוע בעמו, הוא עליו השלום אומר: "יש לי עוד הרבה דברים לומר לך, אבל אתה לא יכול לשאת את זה עכשיו. אבל כשרוח האמת באה, הוא מנחה אתכם לכל האמת, כי הוא לא מדבר." על מי שלא ישמע לדבריו של הנביא הזה, הקב"ה יעניש אותו,(עצמו, אלא כל מה שהוא שומע הוא מדבר

"ויקרה מי שלא ישמע לדבריי אשר מדבר בשמי, אדרוש ממנו." הסביר פטרוס באומר: "ויהי כי כל נפש שלא תשמע לנביא ההוא תשמד מן העם." שמיעה וציות לכולם. מי שלא ישמע לו יוטל עליו עונש ה', שהוא מה שפקד את כל אויבי הנביא, יברך אותו ה' וישן לו שלום, כפי שאלוהים נקם בכל מי ששיקר, בין הפוליתאיסטים של ערבים ושאנים. -ערבים. ומי שנופל עליו, ימחץ אותו" מתי כ" כי הוא האבן הקשה המשמידה את אויביו הסוררים, אשר הוכרז על ידי הנביא דניאל (ובימי המלכים האלה האלוהים של השמים יקים ממלכה שלעולם לא תחרב, ומלכו לא ישאיר לעם אחר, ותמחץ וישים קץ לכל הממלכות הללו, והן יעמדו לעד, כי ראית כי אבן הייתה. כרתו מההר ללא ידיים, וישבר לגזרים את הברזל, הנחושת, הטיט, הכסף והזהב" (דניאל ב'

באשר למשיח עליו השלום, לא היה לו את הכוח הזה ואת החסיונות הזו, והוא לא איים אפילו על רוצחיו, אז מה עם אלה שלא שמעו את דבריו, אמר לוק בהקשר לסיפור הצליבהויאמר ישוע: אבא, סלח להם, כי הם אינם יודעים מה אחד. (הם עושים לוקס כגאז היכן החדשות על כך (האיש שאינו שומע לדבריי שהוא מדבר בי. שם, אני שואל אותו המאפיינים של נביא זה הוא שהוא לא הורג, אבל הקב"ה מגן על דמו שלא ישלטו על ידי השוטמים על ידי הרג, כי נביא השקר ייענש (הנביא הזה מת), כלומר: הוא נהרג. זה לא יכול להיות הנביא המובטח

בהתייחסות לתרגומים הישנים של הטקסט, אנו רואים שחל עיוות בתרגום, כפי שהגיע במהדורה לספירה (יהרג הוא מדבר על הנעלם והמציאות מאששת את דבריו, וסוג זה של. הנביא ההוא והסיבה לעיוות זה אינה נסתרת ניסים יש בשפע בקוראן ובסונה - וזה מה שהוא מזכיר כבר הרבה זמן - ודי כאן לצטט נבואה אחת של מה שהוא, שלום וברכות עליו, ניבאו, והיה כדבריו

בשנת לספירה, האימפריה הפרסית כמעט חיסלה את האימפריה הרומית ממפת העולם. צבאותיו של חוסראו אברויז השני הגיעו לעמק הנילוס, וחייבו לו חלקים גדולים מהממלכה הרומית. תוך שנים ספורות, הצבא הפרסי הצליח לשלוט בלבנט ובחלק ממצרים, וכבשו צבאותיהם היו מאנטיוכיה בצפון, מה שמבשר על סופה הקרוב של האימפריה הרומית, והרקליוס רצה לברוח מקושטא, אלמלא הארכיבישוף של רומא שכנע אותו לעמוד איתן וביקש שלום מהפרסים המשרתים.

בעיצומם של אירועים אלו, ובניגוד לכל הציפיות, הכריז הנביא, יהי רצון ושלום ה', כי הרומאים ינצחו על הפרסים בעוד מספר שנים, כלומר תוך לא יותר מתשע שנים. הענין הוא לפני ואחרי, וביום ההוא ישמחו המאמינים בעזרת ה' אלרום: ב-ה.

זוהי כפי שהוא חזה, בשנה לספירה הצליח הרקליוס להיפטר מהשעשוע וההפקרות שלו, ופתח בשלושה מסעות מוצלחים שגירשו את הפרסים מהלבנט, ובשנה לספירה, הרומאים המשיכו בהתקדמותם עד שהגיעו לגדות החידקל בגבולות המדינה הפרסית, והפרסים נאלצו לחפש שלום עם הרומאים, והם החזירו להם את הצלב הקדוש שנפל לתוכם. ידיים, אז מי יגיד למוחמד, יהי רצון ושלום ה' עליו, הנבואה הגדולה הזו? הוא הנביא שעליו ניבא משה עליו השלום. ההיסטוריון אדוארד גיבון אומר באותה תקופה, כשהקוראן חזה את הנבואה הזו, שום נבואה לא הייתה רחוקה ממנה, כי שתיים עשרה השנים הראשונות לממשלתו של הרקליוס. ציינו את (סופהשלהאימפריה הרומית).

אל-תירמידי סיפר בסמכותו של אבן עבאס בדברי האל הכול יכול: הרומאים הובסו בשפל האדמה, ולאחר תבוסתם הם ינצחו [אלרום הוא אמהפוליתאיסטים אהבו שעם פרס יגבר על הרומאים, כי הם והם היו עובדי אלילים, והמוסלמים אהבו את הרומאים לגבור על פרס, כי הם היו אנשי הספר. אז אבו בכר הזכיר זאת. להם, ואמרו: קבעו תקופה בינינו וביניכם, כי אם הופענו, היה לנו כך וכך, ואם הופיעתם, יהיה לכם כך וכך, ולכן קבע תקופה של חמש שנים. אבל הם לא הופיעו.

אמר אבו סעיד: והמעטים פחות מעשרה. אמר: אז הופיעו הרומאים אחר כך אמר: כך אמר העליון: הרומאים הובסו בתחתית הארץ, ואחרי תבוסתם יהיו. מנצח)

כך הסתבר לכל מתבונן הוגן כי הנביא, עליו התנבא משה, לא הגשים את תיאוריו במשיח הגדול עליו השלום. והברכה ובאחיו מוחמד תפילת ה' ושלום על שניהם. אותם, מאוד

מה שמאשר זאת הוא שכל התכונות הללו לא נמצאו אצל נביאים אחרים, שהרי היהודים לא אומרים שהמשיח הזה יבוא קודם, אבל הם עדיין מחכים לו.

כאשר נשלח יחיא עליו השלום, היהודים חשבו שהוא הנביא המובטח, והם באו אליו ושאלו אותו: "נביא אתה? והוא השיב: לא יוחנן כ"א אכלומר: אינך. הנביא שהיהודים מחכים לו

ואז תלמידי המשיח רצו שהנבואה תתגשם במשיח, אז פעם אחת כשראו את הניסים הם אמרו: זה בעצם הנביא (הבא לעולם).

באשר לישוע, ביודעו שהם עומדים לבוא ולחטוף אותו כדי להמליך אותו, הוא גם הלך לבדו אל ההר. תלמידי המשיח רצו להעמידו כמלך כדי לקיים את הנבואה שהם. היה על הנביא הצפוי שימלוך וישיג ניצחון לעמו. שלום שהוא לא הנביא המובטח נמלט מידיהם.

הנוצרים רואים שיש בעיה בטקסט המקראי דברים -כ"בשמונת מהמוסלמים לומר, שכן זה בא בהקדמה להקשר של הטקסט שכאשר אלוהים דיבר עם משה, הוא אמר: ה' אלוהיך יקים לך נביא מקרבך מקרב אחיך כמוני... מה לכן יש לשאת את הבית השני של הכתוב לפי מה (אמרו: אקים להם נביא מקרב אחיהם כמוך דברים ט"ו יח-יח שבא בבית הראשון, עבור הנביא (מביכם או כפי שהגיע בחלק מהתרגומים מביכם, כלומר: הוא ישראלי

אבל החקירה דוחה את התוספת הזו, שהחוקרים רואים בה סילוף, בראיה שמשה לא הזכיר אותה, והוא חוזר על דברי הנביא לאוזני בני ישראל, אז אמראמר לי ה'. עשו טוב במה שדיברו, אני אקים להם נביא מקרב אחיהם כמודברים יחיז-יואם היה מדבר ה' לא היה נכון לו. להזניח את זה

כמו כן, תוספת זו לא הזכרה בציטוט של פטרוס וסטפנוס מהנוסח, כפי שבא במעשי השליחים פטרוס: כי אמר.. משה לאבות: נביא כמוני יקים לכם את ה' אלוקים ממני. בין אחיך

ויאמר סטפנוס: (זהו משה אשר אמר לבני ישראל: נביא כמוני יקים לכם את ה' אלוקים מקרב אחיכם אליו תשמעו) (מעשי השליחים הדמיון בין הביוגרפיה של הנביא הנבחר מוחמד בן עבדאללה עליו השלום לבין הביוגרפיה של נביא האל מוסא עליו השלום הוא הכותרת או התוכן של המחקר שהעביר סייד סמי אל-בדרי באחד מערבי חודש הרמדאן המבורך בשנה"ה, בבית ההארכה בסף העלאווים הקדושים, כאמור בכתב

בכתב העת נכתב כי החוקר הנ"ל נגע בפניו של: הדמיון בהפיכתו של שומר נביא ה' מוסא (עליו השלום באחיו אהרן, ובתמורה עשה זאת בממשיכו של שליח ה'. מוחמד עליו השלום אחיו עלי בן אבי טאליב עליו השלום, וכיצד היו המסורות האלוהיות דומות ביניהם, וכיצד התחוללה עליהן מחלוקת. כמו כן, כבודו סייד אל-בדרי נגע בסוגיית קיומם של אפוטרופוסים עבור כלים אללה מוסא בן עמראן עליו השלום שהם שנים עשר שומרים, ונביא האל ישוע בן מרי עליו השלום כולל אותם, והוא האחרון שבהם, עם אותו מספר של שומרים על הנביא האציל מוחמד עליו השלום, שהאחרון שבהם הוא האימאם אל-מהדי יחל אלוהים הכול יכול לזרז את הופעתו המכובדת, עם החשוב התייחסות בין סוגיית היעדרו של נביא האל ישוע עליו השלום דרך עלייתו לשמיים - לבין היעדרו של האימאם מהדי עליו השלום אותן סיבות ומניעים, כאמור לעיל. מגזין הנזכר

הדתות היהודיות, הנוצריות והאסלאמיות הן דתות אלוהיות, חוקקו וחשפו את ספריהן, והנביאים שהוטלו עליהם להעבירם בחרו באל אחד שהוא אלוהים הכל יכול. עליהם השלום והיה צורך שיהיו הבדלים והבדלים בכל זה, אחרת שליחת יותר משליח אחד או שליחת יותר מספר אחד או חקיקה יותר מחוק אחד, או תמלול חוק קודם עם מאוחר יותר, היה הופך להיות מעשה מהנה ומופרך, וזה מה שאלוהים הכל יכול אמר בספרו הגדול

חשבתם שבראנו אתכם לשווא, ושלא תחזירו אלינו את המאמיני:

עותקי התגובה להרצאתו של מר אל-בדרי, באולם הפקולטה לאמנויות של אוניברסיטת כופה, הופצו בחוברת, לאחר שפקידי המכללה סירבו לאפשר להרצאה. ניתנה בתגובה למר אלבדרי, התעקשות להחרים את חוות הדעת האחרת, שכן נראה שהם אויב. הרצאתו של מר אלבדרי היא אחת הדעות הקדושות שלא ניתן לערער עליהן. ותגובה למה שמר אל-בדרי. אמר בדרי

עיינתי בחוברת שנשאה את התגובה הנ"ל ובמצוטט בה מאת סיד אלבדרי, וחשבתי שצריך לעשות את השינוי הדרוש במחקר המקורי, ולשנות את כותרתו מ"ההשוואה בין הביוגרפיות של הנביאים מוחמד ומשה, עותקים מהם נמסרו לסייד אל-בדרי ולכתב העת לצורך פרסום, לכתובת המופיעה לעיל, בשל אחדות הנושא

אינני יודע מה המטרה שלשמה כתב החוקר את פרטי הדמיון בין הביוגרפיה של הנביא ודרך ילדי ישראל מחד גיסא, לבין הביוגרפיה של הנביא מוחמד. אותו) ואת דרכם של ילדי איסמעיל לעומת זאת, והוא לא הזכיר השוואה ביניהם, שהיא עניין שנכפה על ידי עקרונות המחקר המדעי פיכח, והוא נדרש על פי הוראות המחשבה האסלאמית הברורה, ומוגבל בדברי השליח הנביא הנאמן עליו השלום, שאמר: אם יופיעו חידושים באומי, אז יראה המלומד את ידיעותיו, ומי שלא יעשה כן, אז קללת אללה. יהיה עליו, (אל-עסול מאל-כפי / כרך ראשון

יש לערוך השוואה אובייקטיבית בין כל שתי ביוגרפיות או שני נתיבים, כדי ללמוד את נקודות הדמיון וההבדלים ביניהן, מבלי להסתפק בנקודות הדמיון בלבד, והחשוב מכל

למרות שאלוהים הכל יכול העדיף חלק מהנביאים והשליחים (עליהם השלום) על פני אחרים, פקודתו, האדיר והנשגב, חייבה את המוסלמים שלא להבדיל ביניהם, כפי שאמר האל הכל יכול בספרו המפואר:

וכל אשר ניתן לנביאים מאדונם, אין אנו מבדילים ביניהם, ואנו שייכים לו... אל-בכרה

אותם שליחים, העדפנו כמה מהם על פני אחרים, אל-בכרה

איננו מבדילים בין איש משליחו אל-בכרה

ומה שניתן למשה, ישוע והנביאים מאדונם, אין אנו עושים הבחנה בין איש מהם בזמן שאנו המוסלמים שלו. עמרן

והעדפנו חלק מהנביאים על פני אחרים, ונתנו לדוד את תהילים מסע הליל

אימוץ חוסר הטעות של הנביאים והשליחים עליו השלובעת השוואה, ולא פוגע באף אחד מהם על ידי פירוש כמה טקסטים של הקוראן האציל באופן שפוגע בהם (עליו השלובעת השוואה לשאלה שהציב לו אלמאמן אל-עבאסיד, כמו ב"עיון אחבאר אל-רידה" והבאנו חלק מהדברים שהוזכרו בו בכמה פרקים של ספרנו. (ניסי הנביאים בקוראן האציל והמחשבה האסלאמית

אימוץ החדית'ים של הבלתי תקינים בהשוואה, שאינה מצויה במשמעות של טקסט בקוראן הקדוש, ובלבד שאינו (מתנגש עם טקסטים אחרים של הקוראן ואינו סותר את חוסר הטעות של הקוראן. הנביאים (ר"ל)

החדית' של הסטטוס ידוע, ידוע ומוטוואאטיר, כפי שאמר השליח הגדול ביותר מוחמד עליו השלום, בפניו לאימאם עלי: האם אינך מרוצה מכך שאתה עבורי כפי שהיה אהרון. למשה, אלא שאין נביא אחרי? (תסר של האימאם אבו מוחמד אל-חסן אל-עסקרי (עליו השלואבל כשקוראים את הביוגרפיה של כל אחד מהם, אנו מגלים שיש הוא הבדל בין שתי הביוגרפיות עם נוכחות דמיון זה ואחרות, וניתן לסכם את ההשוואה בין הביוגרפיה של משה ומוחמד (עליו השלואסי ואנשי כל אחד מהם בנקודות הבאות

ישנה תגובה ברורה למה שמר אל-בדרי טען שמשיח ישוע בן מרים הוא השומר השנים-עשר של הנביא מוסא מכיוון שהמשיח נשלח על ידי האל הכול יכול לאנושות עם דת חדשה, וזה לא מונע את כלליות המסר שלו ואת העובדה שהדת שהביא היא חדשה. מהיותה תחילת המסר לבני ישראל, כפי שהחל השליח מוחמד (ר"ע) להעביר ומאשר את מה: את המסר שלו לבני ישראל. שבט הקרוב ביותר שלו: (והזהיר את קרובי הקרובים) - אל שורא שהיה לפני בתורה, ולהעמיד לך מה אסור לך, אל עמרן: 50אם כן, בגלל עוונותיהם של הצדיקים, אסרו עליהם את הדברים הטובים שנעשו להם כדין, ועל ידי חסימתם מדרך אלוהים נשים רב

כי הבאים גזלו מכולנו מסמר פרה וכבשה וגזלו מהם אהורנמה אבל מה נשא אותם בא או אלחיה או התערבב עם עצם אז דזנחם בגהם ואני בקר ישר

ההולכים אחר הנביא האנאלפביתי אשר מצאו מוזכרים בתורה ובתנ"ך מורים להם טוב ואוסר רע, ומחליפים אותם בדברים טובים, ואוסרים אותם כרעים ומניחים אותם אזרתם וכבלים שהיו עליהם שימושים:

אז הפיכת האסור למותר ולחוק האסור פירושו שהוראות חקיקה בדת קודמת בוטלו על ידי הוראות אחרות בדת מאוחרת יותר, ולכן הטקסט מהפסוק (אל עמרא הוא חלק מהשיח של (ואישר מה שביני בתורה) אין משמע שהוא לוקח את פסיקותיה מהתורה ומנתח מה התירה ואוסר מה שאסרה, והוא. לא אמר (לפניכם מהתורה) כי הוא (עליו השלויודע שהעותק של התורה שברשות בני ישראל הוא מעוות, כי התורה הבלתי מושחתת היא ספר אלוקי שאין לערער עליו. , בדיוק כפי שהמוסלמים רואים בתורה ובתנ"ך הלא מתוקנים שני ספרים אלוהיים שאי אפשר לערער עליהם.

הטקסט האחרון לעיל מתייחס לבשורה על הופעתו של בתורה ובבשורה, ושהחוק שלו מבטל את הוראות התורה והבשורה, אבל בני ישראל, בגלל רצונם שלא. להעביר מהם את הנבואה לבני איסמעיל, עשה ניסיונות כושלים להרוג את מוחמד לפני ואחרי שליחותו, בעוד הנזירים הנוצרים יעצו לדודו אבו טאליב להגן עליו מפני היהודים שרצו להרוג אותו.

אשר לאמירתו (עליו השלום מהאסור לך מותר לך מאשר ביטול כמה הוראות תורת משה השלושהקב"ה הקב"ה ייחד את ה'. בני ישראל עם הוראות אחרות, וזה לא בתוך דת אחת, ולא יכול להיות זה שהקב"ה הקב"ה מחייב לתמלל. קדמו לו הוראות אפוטרופוסות חוקית של הנביא

החדית' של המעמד הנזכר לעיל, מתייחס לדמיון בין שני האפוטרופוסים של מוחמד ומשה עליו השלום, או מה שמכונה כיום נציגו של ראש המדינה העליון בזמן היעדרותו.

ואועדנא משה שלושים לילה ועוטמנחא עשרה וטמ מעקת רבו ארבעים לילה, אמר משה לאחיו אהרן אחלפנה בלאומי ובכושר אל תנהגו בנורמות לשובבו

לגבי האימאם עלי עליו השלום השליח עליו השלום ציווה עליו להישאר במדינה לפני יציאתו לטבוק, ואמר לו את החדית' של המעמד למעלה. זו נקודת הדמיון, ונקודות השוני הן שהרון הוא אחיו הבכור של משה, ושהוא מת לפני אחיו משה, הארון לא היה שומר משה. א' לאחר מותו של האחרון, בעוד האימאם עלי היהעליו השלום בן דודו של השליחעליו השלום ובעלה של בתו פאטימהעליו השלום ואבי שבט הנביעליו השלום אותו וצעיר מהשליח (עליו השלום) בשלושים שנה, והוא קיבל את החליפות לאחר שהשליח עליו נולד בכעבה ונהרג בעת התפילה במסגד קופה, והוא מדעים בירושה הנביא עליו השלוםאך ורק ללא החברים

באשר להבדל הנוסף, השליח (עליו השלום נעדר ממדינה לילות כאשר הלך לטבוק, ואילו משהעליו השלום נעדר מעמו לילות. שליח ה'. (עליו השלום) אמר לעמו בטרם יצא ממדינה לטבוק: מוסא הבטיח לעמו ארבעים לילה, ואני מבטיח לכם שמונים לילה, אשוב בשלום ומנצח, ללא מלחמה, ואף אחד מהמאמינים לא ישוב בשבי. (תפסיר אל-אימאם אבי מוחמד אל-עסקרי:

שני החדית'ים או הדיווחים התכופים על נפילתו של מזכיר ההתגלות גבריאל (עליו השלום) לאחר לידתם של שני נכדיו של השליח (עליו השלום), שניהם האימאמים חסן וחוסין (עליו השלום), וקוראים להם על שם שני בני אהרן (עליו השלום), סנטימטר וחצי, ואמרת הנביא עליו השלום: לשוני ערבית, ואז שמו של כל אחד מהם על ידי גבריאל (שלום). יהיה עליו) כמו אל-חסן ואל-חוסין, (נוסח הידיעה וכמה ממקורותיה: ספרנו מורשת השלי) מאשרים עוד מילה של דמיון בין שני האפוטרופוסים של משה ומוחמד

אמנם יש המהמרים על קדושת המספר, אך הם שוכחים או שוכחים את קדושת המספר ואת השתתפותו בין שלוש הדתות המונותאיסטיות, (לפרטים נוספים, ספרנו מורשת השליח (פ"ח) לרבות: מספר בני יעקב (ז"ל), מספר רב החובל של בני ישראל, מספר המעיינות שמשה (ר"ה), מספר תלמידי ישוע (ז"ל), מספר המעיינות. שומרי השליח מוחמד (עליו השלום), כולם חולקים את המספר כך שמספר זה חייב להיות בעל קדושה מיוחדת בכל דתות אלו, ונוכחותו של רצון עליון השיגה את הדמיון הזה.

דמיון זה במספר מלווה בהבדל גדול בכשרונם של הנכללים בו. שומרי מוחמד עליו השלום לא חיו בתוך שלב זמן אחד, כמו במקרה של בני יעקב. (ר"ה), והם מייצגים את הדור הראשון של בני ישראל, ואת המקרה של תלמידי ישוע (ה'), כי שומרי מוחמד עליו השלום היו כל ההוכחות של אלוהים על בריאתו, ו בכל פעם שאחד מהם מת, הבא מהם קיבל את הצוואה, עד שהסתיימה באפוטרופוס השנים-עשר מהם, האימאם אל-חוג'ה אבן אל-חסן (מהר), שאלוהים הכל יכול האריך את חייו כדי להופיע בתקופה מאוחרת יותר, ולכן הוא בעל הארץ ומפיץ צדק אלוהי:

הוא זה ששלח את שליחו בהדרכה ובדת האמת, כדי שתגבר על כל הדת. אל-תאובה, אל-פת, אס-צף

הקוראן הקדוש סיפר לנו את הפרטים של משפט אחד שאהרון (עליו השלום) היה נתון לו בזמן היעדרותו של משה רבנו (עליו השלום) למען עיתוי אדונו, ואילו האימאם עלי (עליו השלום) נחשף למספר נסיונות במהלך חייו של השליח (עליו השלום) ולאחר מותו, חלק מאוצר המילים (פרטים) שלו דומים לפיתנה של אהרון (עמ'), ניתן לסכם כמה השוואות בנקודות הבאות:

במהלך המשפט, משה (עליו השלום) היה בזמן המיועד של אדוניו, ואלוהים הכל יכול הודיע לו על משפט עמו, ו

לאל שזה נאמר.

majed.alrassi@gmail.com, נכתב על ידי מאג'ד בין סולימאן,

טל': אין דת אחריו. תודה

00966505906761

religion/-clear-www.saaaid.net/The

סורת אל-סאף:

לנביא מוחמד יש שמות רבים, ולפיכך לכל אדם גדול יש כמה שמות, והמפורסם מ

בין שמותיו של הנביא מוחמד הוא השם הזה "מוחמד", ועל ידו

שמו במפורש בתורה.

ביניהם אחמד, שהוא השם שבו קרא המשיח את ישוע אבן מרי, וביניהם אל-מוטוואכיל, וביניהם אל-מחי, אל-האשיר ואל-עקיב (כלומר)

מי אחריו אין איש), לרבות נביא התשובה, נביא הרחמים, נביא האפוס, הכובש והאמין

דהאשלה, שמותיהם של הודהבה קאהלו, המיסיונר, הבשיר, הנזיר והקאסים, קוהדלאו, עבדאללה, הסיראג' אל-מוניר וסייד ולאד

אדם בעל דגל ההלל ובעל התחנה המהוללת, ויש עוד שמות שאנו משאירים להזכיר לשם קיצור